

- запроваджувати принципи постачання «точно в строк», які дозволять знизити невиробничі витрати;
- здійснювати контроль за ефективністю використання наявних матеріальних активів.

Усі ці заходи сприятимуть підвищенню рівня ефективності проведення виробничого циклу.

Література

1. Стерлигова А. М. Управление запасами в цепях поставок / А. М. Стерлигова. — М. : Инфа, 2008. — 430 с.
2. Лайсонс К. Управление закупительной деятельностью та ланцюгом поставок / К. Лайсонс, М. Джілінгем. — М. : Инфра, 2005. — 798 с.
3. Шукаєв А. І. Оптимізація запасів на підприємствах / А. І. Шукаєв. — М. : Инфа, 2006. — 914 с.
4. Іваненко О. В., Фоменко А. О. Моделі та методи управління запасами на підприємстві в умовах невизначеності / Іваненко О. В., Фоменко А. О. // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. -2011 -№ 4(16). С- 108-111.

УДК 33.336

О.І. Стефанів

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ

ПІДПРИЄМСТВА

O.Stefaniv

EFFECTIVE MANAGEMENT OF FINANCIAL RESOURCES

Основною складовою економічної системи України є виробничі підприємства. Від ефективності їх функціонування залежить стан розвитку економіки загалом. У процесі діяльності їх керівники стикаються з питаннями, що пов'язані з раціональним використанням факторів виробництва. При цьому, наявність достатнього обсягу фінансових ресурсів, їх ефективне використання – це основна передумова стабілізації фінансового стану суб'єктів господарювання, їх здатності здійснювати власну діяльність.

Одним із головних завдань для підприємств є пошук методів підвищення ефективності діяльності. При цьому стратегічними цілями роботи повинно стати досягнення максимального рівня прибутковості, оптимізація витрат матеріальних ресурсів, підвищення рівня операційної стійкості, формування позитивного іміджу, створення необхідних систем контролю за результатами діяльності .

Фінанси підприємств обслуговують процес виробництва, за результатами якого створюється новий продукт, формується національне багатство. Фінансовий капітал є необхідним фактором кругообороту капіталу - він розпочинає процес виробництва, стимулює пришвидшення оборотності ресурсів і приймає участь у формуванні прибутку. У такому сенсі фінансовий капітал виступає як супутня складова процесу виробництва.

Обсяги фінансових ресурсів, які знаходяться в управлінні підприємства визначають форми та напрямки їх використання. Частина ресурсів використовується на внутрішні цілі, а саме на капітальні вкладення, збільшення обсягів оборотних активів, а решту на зовнішні, такі, як виконання фінансових зобов'язань перед держаною та кредиторами. Ефективність діяльності підприємства залежить від того, наскільки раціонально сформована структура його капіталу, яка частина ресурсів використовується на розвиток. При цьому потрібно враховувати такі фактори, як:

- напрямки діяльності підприємства в умовах обмеженості ресурсів;
- можливість стабілізації прибутковості в тривалому періоді часу;
- методи досягнення лідерства на ринку;
- рівень ефективності управління ресурсами;
- можливості постійного зростання величини капіталу;
- методи підвищення обсягів виробництва та реалізації;
- раціональність розміщення ресурсів;
- шляхи максимізації прибутковості та мінімізації витрат.

Можливість реалізації поставлених цілей залежить від значної кількості факторів, основним з яких є ефективність управління наявними активами підприємства. Зростання результативності системи управління ресурсами дозволяє стабілізувати рівень фінансової стійкості підприємства, його рентабельності, ліквідності, формує необхідні передумови для подальшого розвитку.

Література

1. Бердар М. М. Управління процесом формування і використання фінансових ресурсів підприємства / М. М. Бердар // Актуальні проблеми економіки. - 2008. - №5. - С.133-138.
2. Ванієва А.Р. Оцінка ліквідності і платоспроможності підприємства / А.Р. Ванієва // Формування ринкових відносин в Україні: збірник наукових праць. – 2006. – Вип. 8. – С. 52–61.
3. Гуляєва Н. М. Фінансові ресурси підприємств / Н.М. Гуляєва, О.В. Сьомко // Фінанси України. - 2003. - №12. - С.58-62.
4. Котляр М.Л. Аналіз фінансового стану підприємства / М.Л.Котляр // Фінанси України. – 2008. – №5. - с.99-104.

5. Марцин В.С. Надійність, платоспроможність та фінансова стійкість - основні складові оцінки фінансового стану підприємства / В.С. Марцин // Економіка. Фінанси. Право. – 2008. – № 7. – С. 26-29.

6. Хотомлянський О. Л. Теоретичні основи управління фінансовими ресурсами підприємств / О. Л. Хотомлянський // Актуальні проблеми економіки. - 2007. - №2. - С.145-151.

УДК 336

І.Г. Химич

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

**УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ РЕНТАБЕЛЬНІСТЮ
ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ДЕТЕРМІНОВАНОЇ
ФАКТОРНОЇ МОДЕЛІ «DUPONT»**

I.G. Khymych

**MANAGEMENT OF ECONOMIC PROFITABILITY
ENTERPRISES BASED ON THE DETERMINED
FACTOR MODEL «DUPONT»**

Динаміка значень економічної рентабельності являється одним із основних оціночних аспектів діяльності підприємств, адже, даний показник акумулює в собі структуру та рух усіх видів виробничих і фінансових ресурсів організації, витрат виробництва та обігу, розміри, структуру і відповідність ринковому попиту продукції (робіт, послуг). Тобто, економічна рентабельність відображає досягнутий на підприємстві баланс економічних інтересів внутрішніх та зовнішніх учасників бізнес-процесів.

Система фінансово-економічного аналізу, в першу чергу, повинна базуватися на дослідженні здатності підприємства ефективно генерувати прибуток та реінвестувати його. Тому ключовим чинником у моделі «DuPont» виступає економічна рентабельність або рентабельність власного капіталу, що дозволяє ідентифікувати та здійснити порівняльну характеристику основних моментів, які впливають на зміну того або іншого показника діяльності підприємства.

Схематичне представлення моделі «DuPont» представлено на рис. 1.